Ч. 185 Субота 19 (31) Серпня 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

## Закон о пристановищах для пияків.

В декотрих краях, а іменно в північній Америцї, Швецыї і Норвеґії, в Анґлії, Німеччинї і Швайцариї суть вже від давна пристановища для пияків, т. є. такі доми, де віддають на якийсь час налогових пияків, щоби їх там або відзвичаїти від пияньства або бодай на якийсь час поправити і зробити нешкідливими. Гадку заснованя таких домів або пристановищ для налогових пияків піднесено перший раз в моравскім соймі в 1888 р., а відтак і в соймі Долїшної Австриї, а в 1892 р. займала ся сею справою також комісия господарска Палати послів. Мiнїстерство справедливости ідучи за сими голосами виготовило отже проект дотичного закона, котрого зміст в головних точках есть слїдуючий:

Для придержуваня, дозору і догляду налогових пияків можна основувати пристановища для пияків т. є. заведеня для відзвичаюваня від пияньства. Основувати можуть держава, край, повіт або громада. Також можуть зложити ся кілька країв на основанє такого спільного пристановища для пияків. Приняте до публичного пристановища пияків може наступити або в наслїдок добровільного вступленя або через примусове призначінє. Особам, що з налогу запивають ся, або упивають ся лиш від часу до часу над міру, можна на їх просьбу і після того, кілько місця есть в такім пристановищи, позволити вступити до публичного пристановища для пияків, коли з огляду на степень розвою їх пияньства можна сподївати ся, що они через то будуть опісля більше вистерігати ся пияньства. Але на ту просьбу можна лиш тогди пристати, коли той, що просить, заявить особисто перед судом, що він постановив вступити до пристановища для пияків, щоби там відзвичаїти ся від пияньства. Особи, що вступлять добровільно до публичного пристановища для пияків, не мають вже права з власної волї і коли схотять виходити із заведеня. Они стоять тогди зовсім на рівнї з тими, котрих віддано до такого заведеня наслїдком вироку судейского.

Вироком судейским можуть бути віддані до пристановища для пияків: 1) Особи, що в послїднім роцї рахуючи взад від їх засудженя за пияньство, були вже більше як три рази карані за пияньство. — 2) Налогові пияки, що через пияньство зійшли з розуму і для того були віддані до шпиталю або до дому божевільних і хоч знову прийшли до розуму, але не мають достаточно в собі здібности до здержаливости і до опору против налогу пияньства. — 3) Налогові пияки, котрі хоч і здорові на розумі, але морально і економічно можуть стати ся небезпечними для себе і для свояків або можуть бути небезпечними для тіла других. Особи приняті до публичного пристановища для пияків можуть бути задержані тут против їх волї. Коли який пияк втече з пристановища, то можна зажадати помочи властий судових і адмінїстрацийних, щоби его знов туди приставити. Держати пияка в пристановищи не можна довше як два роки без перерви. Але особи, котрі вже пересиділи через два роки в пристановищи, можна знову туди віддати, скоро они по їх випущеню стались знову налогові.

Пристановища для пияків треба так устроювати, щоби пияки в них відвикали від уживаня алькоголїчних напитків і через відповідне обходженє ся з ними та відповідний спосіб житя набирали більшої тїлесної і моральної сили опору против нових напитків налогового пияньства. В пристановищах, котрих найвисший надзір і догляд серед всяких обставин належить до адмінїстрациї державної можуть бути заведені всїлякі кляси стравунку.

Вирок, що якась особа має бути віддана до пристановища для пияків прислугує кождому судови повітовому, до котрого та особа належить. Вирок той може наступити з уряду, скоро хтось до року був більше як три рази караний за пияньство. У всїх инших случаях наступає вирок на внесенє. Ставити внесенє мають право: родичі, діти і супруг, дальше опікун або куратор пяницї, відтак настоятель шпиталю або заведеня для божевільних, в котрім пияк через якийсь час перебував, наконець прокуратория державна. Також і начальник громади, в котрій пияк проживає, має право ставити внесенє, скоро налоговий пияк може стати ся морально або економічно небезпечним собі самому і своякам або може загрожувати безпечности тіла свого власного або других Не можна однакож видавати вироку на поміщенє в пристановищи для пияків, скоро в краю, в котрім знаходить ся дотичний суд, нема публичного пристановища для пияків або не постарано ся в якийсь инший спосіб о приміщенє налогових пияків, здорових на умі.

Заким буде виданий вирок, чи хтось має бути поміщений в пристановищи для пияків, мусить насамперед перевести ся судова розправа після приписів о поступованю в справах неспорних. Але перед рішенєм треба завсїгди вислухати особу, маючу віддати ся до пристановища і мусить бути предложене мнїнє зна-

---

20)

## БІДНИЙ МАРКИЛЬ.

Відзначена нагородою новеля Т. Комбого

*(Переклад з француского).*

(Дальше.)

— Удало ся — подумав собі Пренель, але не важив ся показати по собі своєї радости.

— Шкода менї тебе, хлопче — сказав він. — Але побачимо ся знову, вічно покутувати не будеш.

— То вільно буде менї назад вернути?— відозвав ся Маркиль.

— А вже-ж! (Ба, але коли сказати ему зараз? — подумав він собі. — Аж до осени мусить Тереня віддати ся, отже...) Прийди на весну знову, Маркилю. Аж до того часу чей вже злі язики виговорять ся досить і знайдуть собі щось иншого. В цьвітни або маю я тебе знову охотно прийму; даю тобі на то моє слово чести.

— Слово чести? Яке?

— Найщирійше — відповів Фелікс Пренель, котрий так був рад з того, що затуманив Маркиля, що й не взяв ему за зле его питаня. — Але ти ще не знаєш Маркилю, що вже маю для тебе инше місце! Не лишу впрецї тебе серед улицї, коли відійдеш від мене!

— Та менї то все одно!

— Але менї не все одно. Коли хочеш аж до весни жити і назад вернути, то мусиш прецї що дня щось їсти і пити! А тепер послухай!

Тепер розповів ему в кількох словах, який у него плян і що пан Делялїр готов его дуже радо приймати.

— Дістанеш ся в лїпше товариство, будеш від рана до вечера слухати музики та побачиш трохи сьвіта і нічо' тебе то не буде коштувати. Лїпшого годї собі й бажати!

Маркиль як би того не чув.

— Чого-ж стоїш як друк? — відозвав ся ґазда вже нетерпеливо. — Пристаєш на то?

— Менї все одно, зроблю, що хочете — повторив він.

— Ну, добре; то ходи-ж зі мною на гору. Твій директор хоче тебе видїти і послухати. Чи маєш флет з собою?

— Не маю.

— Нїчого не вадить; чей тобі свого позичать. Мимо того можемо пійти на гору.

Маркиль пішов за своїм ґаздою сходами на гору і війшов за ним до комнати, котру їм чемно отворили, але не знав, що з ним діє ся. То лиш знав, що мав в серци великий біль.

— Ну, приводите свого молодого артиста! — відозвав ся директор, котрий тимчасом замість шляфрока убрав на себе більше церемоніяльну одїж. — Я дуже рад з того, що познакомлю ся з вами, пане.... вибачте, але я вже забув, як вам на імя.

— Маркиль Оверне — відповів ґазда за Маркиля.

— Маркиль, та ж то зовсїм з паньска, то буде добре виглядати на проґрамі! Але наш молодий товариш якось не конче виглядає на веселого, майже такий мелянхолїйний як мій Едґар.

— Сумний, бачите, бо мусить розставати ся. За кілька днів то проминe.

— А ви-ж, молодче, пішли би зовсїм з власної волї і охотно з нами? Ми би дуже тїшили ся, коли-б ви були трохи веселїйші, як тепер.

Сказавши то, взяв він Маркиля сердечно за руку і своїми рухливими очима старав ся Маркилеви заглянути в очи.

— Дайте ж нам пробу свого таланту! Впрочім справа ще не покінчена — сказав малий панок, як коли-б хотів тим зробити Маркилеви на потїху надію, що есть ще якийсь вихід для него.

— Не маю свого флета з собою — відважив ся Маркиль наконець сказати.

— О, на то знайдесь у нас рада! — А сказавши то, отворив вже директор якусь скриню, в котрій було повно всїляких інструментів.

— Видите, у нас досить тої всячини — говорив він дальше, скручуючи части красного, гебанового флета до купи. — Дав би Бог, щоби у нїкого в цїлій Европі не було иншого

токів (психіятрів). Остаточне рішене о постанові суду повітового, котрою допускає ся віддане особи до пристановища для пияків, застерігає ся трибуналови судейскому першої інстанциї. Суд повітовий має тому трибуналови переслати акти о переведеній розправі ще перед виготовленем судової постанови. Виконане вироку судового прислугує політичній власти краєвій. Приняте до пристановища для пияків наступає без взгляду на приналежність маючої віддати ся особи і не може зависіти від попередної уплати або забезпеченя коштів стравунку.

Задержане в пристановищи кінчить ся і дотичну особу треба випустити, скоро вирок в дорозї права змінено, коли та особа не потребує вже надзору і коли скінчило ся два роки. Крім того можна дотичну особу випустити кождого часу із пристановища, коли стан его і степень розвою налогу пиянства не обіцюють ніякого успіху, або коли она заведужає на таку хоробу, від котрої годі лічити в заведеню. Особи, котрі занедужали би на умі, треба зараз віддати до дому божевільних.

По році можна дотичну особу випустити на пробу або на якийсь означений час, або на цілу прочу часть часу, на який та особа була засуджена до пристановища. Коли-ж би випущений на пробу став знову запивати ся, то власть краєва має постарати ся о те, щоби его віддати знову до пристановища. В сім случаю час его увільненя на пробу не треба зачисляти до часу, на який він найдовше може бути задержаний в пристановищи. Коли-ж би когось мимо того, що ему вже час скінчив ся задержано против его волї в пристановищи для пияків, то може він (взглядно его свояки, опікун або куратор) поставити в суді повітовім, в которого окрузї знаходить ся пристановище для пияків, жадане, щоби не допущено до дальшого задержування. Крім того уповажнена і прокуратория державна до поставленя такого внесеня, скоро она довідає ся о такім неуправненім задержуваню особи в пристановищи для пияків.

Особа, котру примусово віддано до пристановища для пияків, тратить на час свого задержаня в заведеню і часового увільненя свою власть батьківску, на коли-б їй яка прислугувала. Коли-б така особа мала який маєток, котрий через довше еї задержане був би виставлений на небезпечність, то треба для неї установити куратора.

В проєктї закона суть також постанови карні против тих, котрі би умисно старали ся шкодити успішному діланю пристановищ для пияків. Хто намавляє особу перебуваючу в пристановищи пияків з успіхом до втечі або помагає їй втікати, буде караний строгим арештом від одного до шість місяців. Хто особі з пристановища для пияків в часі еї задержаня також подає без лікарского розпорядженя алькоголічні напитки, або помагає їй роздобути собі ті напитки, буде караний тримісячним арештом; коли-ж би то був сам урядник, слуга або хто небудь із служби в пристановищи для пияків, буде караний шестимісячним строгим арештом.

## Перегляд політичний.

Виходячі в Тшебіч Listy ze zap. Morawy оголошують допись з Відня, в котрій так каже ся о намірах будучого кабінету супротив ческого народу: Чим більше мандатів узискає консервативний елемент в Чехії при слїдуючих виборах, тим більша буде надія на згоду межи нашим народом а будучим міністерством, котре має волю дати нам на першу хвилю такий степень автономії і таке становище, яке займає Галичина. Не досить того; по першім удачнім кроці має настати реформа виборча в тім дусї як еї проєктували Штайнбах-Таффе.

---

Бюро Райтера доносить з Константинополя: Султан вислав до амбасадорів турецких в Парижи і Петербурзї телеграми, в котрих висказує жаль з причини поступованя Анґлії в справі реформ у Вірменії та відкликує ся до Франциї і Росиї, щоби они зробили ему дружну прислугу та спонукали Анґлію до зміни занятого становища. Відповіди, яких уділили амбасадори, не суть для Туреччини користні і заохочаючі.

---

З Букарешту доносять, що в Кистенджи викрито болгарский заговір, котрий розвивав ся і ділав рівнобіжно з македоньским рухом, а котрого цілию було відорвати Добруджу від Румунії і прилучити до Болгарії. Проводирем того заговору мав бути якийсь Болгарин, Христо Ілиє, а проживаючі в Кистенджи другі члени заговору мали стояти в звязи з росийскою партиєю в Болгарії: з Цанковом і Караveловом та звістним із замаху на Стамболова, Туфекчиевым.

## Новинки

*Львів дня 30 серпня 1895*

— **Є. В. Цісар** подарував погорільцям громади Доброводи, в збаражскім повітї, 100 зр.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував придїленого до служби в ц. к. Міністерстві віроісповідань і просьвіти ц. к. концепіста Намістництва Мат. Бесядецкого ц. к. комісарем повітовим і призначив его до служби в ц. к. старостві в Ряшеві.

— **Огні.** В Стрию погоріло дня 24 с. м. 11 будинків. Огонь спинила місцева сторожа огнева.

— **З Риму** доносять до „Душпастиря": З нагоди приїзду Русинів до Риму в осени, ладить ся в колеґії сьв. Атаназия окрім принятя „животного" ще й т. зв. академія — по нашому вечерниці. Они не так для Русинів як для Італїянців; Русини будуть гостити Італїянців в своїй хатї. Програма мішана італїяньска — а співи рускі і мабуть один італїяньский. Буде на вечерницях богато італїяньского духовеньства, монсініори, епіскопи, а навіть один чи двох кардиналів. Будуть владики наші і участники подорожи. Промову має виголосити по італїяньски богослов Д. Буде говорити про наше сьвято, про сьв. Унію, про наш теперішний стан і т. д.

— **Вибух нафтової ропи.** В копальни нафти анґлїйского банку в Східници вибухла оногди около півночи струя ропи нафтової з такою силою, що залила цілком примежні поля. Цїла копальня була повна ропи. По 48 годинній праци удало ся затамувати сю нафтову струю. Денний видаток з сего жерела обчисляють на 300 бочок. З Дрогобича і Борислава прибуло вчера до Східници богато осіб, щоби придивити ся тому незвичайному явищу природи.

---

арсеналу. Я завсїгди за миром мій паноньку, а ви як?

Вигода була з тим, що директор нїколи не чекав на відповідь. Він ставив питанє от так просто лиш задля чемности, але не жадав зовсїм того, щоби ему відповідати.

— Нате, друже — говорив він дальше, подаючи Маркилеви папір з нотами, виписаними дуже красно. — Прочитайте отсе, то не трудно.

— Я нот не умію читати, пане директор— відповів Маркиль отверто.

Дивно! ему, тому, що не любив богато говорити, що завсїгди мовчав, зачинав говірливий чоловічок подобати ся.

— Як то? Але ноти чей знаєте?

— Та я в школї учив ся, але то вже дуже давно. Але тоті головки та якісь гачки лиш бігають менї перед очима і я зовсїм баламучу ся.

Настала хвиля прикрої мовчанки, серед котрої Феликс Пренель ледви на силу міг здержати свій гнїв на Маркиля, котрий готов був ще в послїдній хвили попсувати ему цїле дїло.

— А що-ж ви граєте?

— Що менї прийде на гадку.

— Ага, добре, добре! — сказав директор поволи. — Тепер вже розумію. — Ну, заграйте що небудь!

Маркиль почув тепер якось нараз без дальшого увіреня, що его дійстно зрозуміють, будуть понимати.

Він заграв звичайний танець і ту пригравку до него, котру він сам доробив, а котру грав того першого вечера на хуторі в черемшинї. Тереня чула ту першу мельодию і любила еї; повторити еї тепер, значило для него згадати собі на ню. І на хвильку забув Маркиль весь свій смуток таки так зовсїм, що ему здавало ся, як би він дійстно сидів там на горі в лїщинї і для того грав так само, як там на горі.

Він того й не видїв, як відхилили ся трохи двері від обох сусїдних комнат. Не видко було нїкого; але коли прозвенїли послїдні тони, відозвали ся з обох сторін грімки оплески, а директор з радости став і собі плескати в долонї.

— Коли-б так наша знакомість була не так дуже недавна, то я позволив би собі вас таки обняти! — відозвав ся він. — Не умієте нот читати? Що то вадить? Зато умієте то, чого не можна анї научити ся, анї чого нїхто не научить! Пальцями не умієте перебирати після всяких правил, але за то маєте певність в ритмі, чистоту і нїжність у виразї, оріґінальність! Наша звичайна публика не уміє на жаль оцїнити сих прикмет, але ми постараємо ся вже о то, щоби ви станули висше!... То вже таке моє призначінє — говорив директор дальше і на него найшов якийсь легкий сум — я вже не одного поставив на ноги і довів до слави!... Едгар, Фльора, Конрадин, Рауль! Ходїть сюда, дїти!

Як би в якім театрі отворили ся нараз двері з обох боків, і з одних вийшло трох молодих хлопаків, а з других їх сестра та заповнили комнату батька. Здивовані станули они, коли побачили, що той молодий мужчина, котрий ще держав в руці чудотворний флет, має на собі сину полотнянку і прості черевики.

— То молодий селянин, ще не обшлюфований диямант, то.... Едґаре, синоньку мій, ти стоїш на продуві!

Той директор, що говорив так торжественно але заразом і забавно, був що правда лиш переїздним артистом, схибленим консерватористом, котрий через то, що за богато собі позваляв, збив ся з доброї дороги в своїм житю; але був то честний чоловік і музика тїлом і душею. Він любив свої дїти, а тї любили его з цїлого серця. — Нас пятеро — говорив він бувало — держимо ся щиро разом. Маркиль міг би був попасти ся в гірші руки.

— Познакомїть ся! — відозвав ся він і висунув свої дїти всї нараз на середину комнати. — Я тимчасом залагоджу дїло.

Він приступив до старого бюрка, котрого не добре примикаючий ся замок був би певно не ставив злодїям великого опору.

— Зараз напишу наш контракт.

І очевидно вправною рукою написав кілька рядків, виготовив дуплїкат, поставив дату, прибив печатку і підписав та предложив оба контракти Маркилеви, щоби й він на них підписав ся.

— Але правда, що ви з власної волї приступаєте до нашої спілки? — спитав директор поклавши Маркилеви руку на плече. — Ми будемо старати ся, щоби вам в нашім товаристві було так приятно, як лиш може бути, будемо вам давати лекциї музики і навчимо правильного укладу пальців!

— Але тепер я піду з вами — відозвав ся Маркиль до свого ґазди. — Мушу преці забрати свою одїж і біле та всї мої річи!

— Тобі привезуть їх ще нинї вечером — відповів Феликс Пренель тоном, котрому годї було противити ся. — Лїпше для тебе, щоби ти тут зараз лишив ся. Ти знаєш длячого, може нї?

Маркиль спустив голову; то горе, якого він зазнав перед тим, відозвало ся в нїм тепер ще сильнїйше.

— Коли Альвіна буде пакувати мої річи, то скажіть їй, щоби не забула на мій молитвенник, він лежить на полицї коло вікна.

Тому, хто гадав би, що Маркиль робив то з великої побожности, мусимо сказати отверто, що ему розходило ся не так о молитвенник, як о той листок барвінку, що він его у нїм сховав.

— **Зловили ся**. З Косівщини пишуть: З Америки прийшла вість, що там номер якийсь Галичанин Ґостковский і полишив кількаміліоновий маєток. З причини, що не полишив нї жінки нї дітий, то винайдено що якась родина Козьоровских має дістати ту спадщину. В Кутах живуть шевцї Козьоровскі і тутешні лихварі зараз таки зачали годити ся за їх спадщину. Шевцї Козьоровскі нічого не знали о тій цїлій історії і продавали „свою спадщину“. Жиди давали за кождих 20 000 зр. — пятку! Але шевцї на депешний „ґешефт“ не пристали. Зачали ся торги, ну, і вкінци пішла цїна спадщини в гору. Заключено формальні контракти у нотаря Лушпиньского і славний на цїлу Гуцульщину богач Еґерман з Косова купив велику часть тої спадщини, бо заплатив аж 1.200 зр. Але жиди купували кота в мішку, бо показало ся, що в цїлій історії о спадщинї для Козьоровских не було нї одного слова правди. Шевцї Козьоровскі заробили на тій американьскій байцї три до чотири тисячі зр. а лихварі нехотячи звернули несовістно зароблений гріш. Сей факт свідчить знов о тім, як безсовістно американьскі адвокати полюють на темноту в народї. Пускають в ґазети (давнїйше в анґлійскі і францускі, а тепер вже у віденьскі і галицкі) фальшиві вісти о спадщинах, беруть потім гроші за „заступство“ спадкоємцїв, котрих завсїгди зголошуе ся тьма-тьменна, а вкінци показуе ся, що то все лише американьска видумка.

— **Місиї духовні** для народу відбудуть ся — як пише „Душпастир“ — в слїдуючих місцевостях: 1. Глубочок великий (дек. терноцільского) від 7 до 11 вересня; 2. Бібрка (дек. бобрецкого) від 14 до 18 вересня; 3. Вербів (дек. нараївского) від 21 до 25 вересня; 4. Витків (дек. холоївского) від 28 вересня до 2 жовтня; 5. Немирів (дек. любачівского) від 5 до 9 жовтня; 6. Нестерівці (дек. залозецкого) від 7 до 11 вересня; 7. Соснів (дек. підгаєцкого) від 14 до 18 вересня; 8. Швайків (дек. бучацкого) від 21 до 25 вересня; 9) Гостів (дек. товмацкого) від 28 вересня до 2 жовтня; 10. Станїславівске заведене карне зимою в грудни с. р. або в січни 1896 р.

— **Страшна пригода.** В Еґенберґ коло Градця упав оногди князь Ернест Роган жертвою нещастного случаю. Маючи іти на лови, пішов до стайнї, щоби спустити пса з припони. Коли прикляк і відвязував пса, вистрілили нараз обі цївки его рушници, а кулї розторощили ему голову, так що князь упав на місци трупом.

— **Самоубийство.** В Галичи застрілив ся 16-го с. м. капраль стаціонованої там компанії. Причина самоубийства незвістна.

— **„Честність“.** Віденьскі часописи підносять з признанем такий факт. Двірничка дому при Гавптштрассе, Анна Венцель, найшла на улици мошонку а в нїй 4628 зр. готівкою. Гроші віднесла до найблизшого комісарияту полїцийного і не жадала навіть винагороди.

— **Про холеру на Волини** пишуть до одної львівскої часописи: „У нас що раз сильнїйше ширить ся холера. Навіщені нею всї села і дохрестні місточка, а сотки людий гинуть; мешканцї Канева місточка під Острогом і Вілії, сїльця над Горинем, винесли ся до лїсів. В деяких селах кременецкого повіта новимирали люди цїлими хатами. Померлих ховають не лише без сьвящеників і релїґійних обрядів, але навіть без домовин, у спільних гробах і на осібних холеричних кладовищах. Між народом великий страх, люди облягають церкви, устроюють процесиї, одним словом горнуть ся до Бога і благають милосердия“.

— **Археольоґічні находки в селї Чехах повіта брідского** збогатили ся сими днями новими оказами. На цвинтариску поганьскім видобуто з глубини 35 цм. під орною землею кістяк 155 центиметр. довгий. Наоколо шиї мав він 9 ґузиків з бронзу — вісім більших а один менший, дальше масивний нашийник з бронзу і маленькі камінні коралики, котрі в воздусї почали крутити ся; коло уший мав ковтку з бронзу; низше шиї найдено бляшку з бронзу, а на обох руках бранзолету з бронзу грубости мизилного пальця; коло грудий мав шпильки з бронзу на 18 цм. довготи, а низше грудий з обох боків бронзові бляшки з ушками; на грудях мав бронзові украшеня в формі рурок з бронзу. Сей кістяк лежав головою на полудневий всхід і коло него найдено також два малі кремінні ножики. На тім цвинтарищи найдено вже до яких 40 кістяків, а нї один з них не був так украшений, як тепер розкопаний. При дальших розкопах найдено ще богато кістяків, з котрих деякі були довготи 160—165 цм. Один з них мав зелїзний нашийник, а в головах его найдено мале горнятко. При иншім, 155 цм. довгім, найдено зелїзний ніж в головах, двоє маленьких горняток і лук з кости, котрий лежав повисше горняток. Зараз коло сего лежало шість більших зубів якогось нетеперішнього звіряти, здається жубра. При однім такім кістяку найдено в ногах дві звірячі голови, одна також з такими самими зубами, а при другім також красно орнаментований саґайдак кістяний. При всїх тих кістяках лежали менші і більші горнятка а між ними найшлись дві великі глиняні урни з людскими кістьми напів спаленими, дальше красно емальована скручена шпилька, котра має виразну форму звитого вужа. Замітне се, що при дальшім копаню в напрямі на північ кістяки лежали вже у відміннім положеню, бо головою на полудне. При сих кістяках уже мало бронзу, за те більше зелїза, відтак устає цїлком бронз і при кількох кістяках найдено само зелїзо а то: зелїзні стріли, зелїзні шпильки, зелїзні нашийники і пр. Взагалї замічено, що се цминтариско в напрямі на північ зміняє свою фізіоґномію, бо при кістяках находить ся більше зелїза а бронзу дуже рідко, а де виключно находить ся зелїзо, там не видко уже горняток і урн. Розкопи там переводив від 8 до 19 серпня учитель школи народної в Чехах п. Сподарик після інструкциї і під доглядом дра Шараневича, котрий приїхавши до Чех винайдені цінні предмети посортував і забрав з собою до Львова враз з дневником розкопів.

# Штука, наука і література.

— **„Учителя“** ч. 16 і 17 містить: Докінчене статї „Вимки з жерел до історії України-Руси“ проф. М. Грушевского; — початок статї „Критичні замітки про книжку „Школа народна ч. II;“ — критичну розвідку Д. Чеховского „Кілька уваг про Вправи латиньскі для кляси II. ґімназияльної“; — розвідку „Шкільництво на ческій народописній виставі вПразї“; — продовжене статї Ант. Глодзиньского „Огород шкільний;“ — вкінци новинки і іменованя.

## Телеґрами.

**Відень** 30 серпня. Ад'юнкти судові: Леонид Чировский в Сяноцї і Йона Сокаль іменовані секретарями ради дотичних судів окружних. Судиями повітовими іменовані: ад'юнкт суд. Саруса зі Самбора для Устрик долїшних і Еман. Якубічек з Бучача для Монастириск.

**Люблянa** 30 серпня. Сеї ночи далось тут знову почути землетрясенє.

**Париж** 30 серпня. Президент Фор приймав вчера грецкого короля, а відтак віддав ему візиту.

— Добре, добре; не забуду їй сказати — відповів ґазда. — Бувай здоров, мій хлопче! А коли прийдеш до нас на весну знову, то ми будемо тобі раді. Тимчасом буде тут тобі не зле поводити ся.

Він подав Маркилеви руку, але той як би того не видів.

— Бувайте здорові, ґаздо — сказав він і відвернув ся.

Всї, що дивили ся на то неконче щире пращане, лиш глянули здивовані по собі.

— Возьміть Маркиля в собою до комнати і лишіть его на хвильку самого — шепнув Амеде Делялір до своїх синів, а кланяючись обернув ся до Феликса Пренеля і говорив дальше:

— Позвольте менї, мій пане, що зроблю собі ту честь і відведу вас трохи — і отворив при тім двері широко. — Коли пришлете нинї вечером ґардеробу нашого товариша, то передам вам через післанця умовлену суму. Бувайте здорові, мій пане, я вам дійстно дуже вдячний!

Феликс Пренель пішов і ему здавало ся, що він аж у семім небі.

— То ж то буде крику, коли верну домів; хоч у Теренї не можна богато жалувати ся на то. Впрочім було би то менї байдуже, коли я вже раз позбув ся Маркиля!

Бідний Маркиль! Сам один у великій комнатї, де сотки всїляких дивних річий лежало порозкиданих то по столах, то на стільцях, то на землї, де все зраджувало вандрівне житє мешканцїв, повне пригод — там сидів Маркиль в своїм горю і закрив собі лице руками.

Задля Теренї покинув він тепер все, що ему колись було так дороге, той кусничок землї, де зріс, той лїс, его лїс, де він знав кожду стежечку, ба, кожду деревину, то село з малою церковцею і тихим кладовищем, та все до чого навик був за двайцять довгих лїт. Тереню, свою потїху, котру він поважав як дитина, а любив з пристрастию повного сили мужчини, видів він досьвіта послїдний раз. Маркилеви було як тій деревинї, що еї вирвуть з коріньом. Не можна би знайти лїпшого порівнаня для горя, якого зазнав. Мав отже знову остати ся сам один на сьвітї. Лиш длятого вирвали его із его осамотїня, щоби его назад у него загнати.

Маркиль не винував нікого, лиш самого себе. Він поважив ся звести очи на Тереню — то й мусїв еї тепер стратити.

Довго, довго сидів так Маркиль в кутику під вікном, де сховав ся, щоби скрити свій смуток перед очами других. Він і не видів, як двері два чи три рази отворили ся і знову замкнули ся. Аж на конець хтось увійшов.

То був Едґар Делялір, котрого задумчиве лице не конче виглядало як на якого потїшителя.

— Важко жити на сьвітї, правда? — відозвав ся він з тиха і зітхнув глубоко приступивши до Маркиля під вікно. — Не допитую ся, чи може у вас бути смуток, коли ви й здорові і маєте талант. Але у мене нї здоровля нї таланту, то й кажу, що важко жити на сьвітї. Я то знаю, що значить терпіти, тому й менї жаль.

Ті слова, що до красномовности не конче були замітні; ба, они ледви купи держали ся; але Маркилеви все-таки стало лекше і він підняв голову.

— Менї зараз прийде відвага; то, бачите, лиш з початку так важко.

Голос в нім заперло і він на силу старав ся придушити в собі то зворушенє, яке в нїм відозвало ся.

(Дальше буде).

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

| | Поспішні | | | Особові | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 8·40 | 2·50 | 11· | 4·55 | 10·25 | 6·45 | — |
| Підволочиск | — | 1·56 | 5·46 | — | 9·50 | 10·20 | — |
| Підвол. з Підзам. | — | 2·10 | 6· | — | 10·14 | 10·44 | — |
| Черновець | 6·15 | — | — | 10·30 | 2·40 | — | — |
| Черновець що понедїлка | — | — | — | 10·35 | — | — | — |
| Стрия | — | — | — | 5·25 | 9·33 | — | 7·38 |
| Сколього і Стрия | — | — | — | — | — | 3·00 | — |
| Белзця | | | | 9·15 | 7·10 | | |

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

**Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.**

**Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 рано.**

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

**За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.**

# І Н С Е Р А Т И.

**Цінник**
на рік 1895/6 фірми
**Гамель і Файґль**
у Львові ул. Сикстуска ч. 6 на апарати і предмети фотоґрафічні 74
**вже вийшов.**

Льоси будови церкви на ювілей цісарский по 1 зр.
Головна виграна | Передпослідний тиждень!
**вартости 30.000 зр.**
Льоси поручають: 70
М. Йонаш, Август Шелленберґ і Син, Кіц і Штофф.

Бюро оголошень і дневників
приймає
**оголошення**
до всїх дневників
по цїнах оригїнальних.

Господарскі реґестри
найлїпші і найпрактичнїйші, які доси істнували видана Вп. ґр Мечислава Дунин Борковского в Мільвици можна набути у накладців
**Ґерґович і Бауер**
Торговля паперу
у Львовї ул. Галицка ч. 16.
Цїна реґестру в оправі для одного фільварку, горальнї і лїса 2 зр. 76

**Інсерати**
(„оповіщеня приватні“) як для „Народної Часописи“ так також для „Газету Львівскої“ принимає лиш „Бюро Дневників“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тах ґазет.

**Днїстер**
Товариство взаїмних обезпечень
у Львові, улиця Валова ч. 11,
перше і одиноке руске товариство асекурацийне, припоручене Всеч. Духовеньству і всїм вірним Впреосьв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариятами всїх трех Епархий, обезпечає від шкід огневих будинки, скот (худобу), знаряди господарскі, збіже і пашу за можливо найнизшою оплатою.
Шкоди лїквидують ся і виплачують ся сейчас по пожарі.
Зголошення о удїлене аґенциї в місцевостях, где нема близько аґентів „Днїстра“, принимають ся. 19

**Нова торговля**
Делїкатесів всякої їди і напитки
має часть Вп. Публиці найчашнїйше поручати
**Кароль Баер**
72 Львів, Марийска пл. ч. 9.

## С. Кельсен у Відни
поручає
Кльосети з переплывом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.
**Заступники для Галичини і Буковини**
**Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.**
На жадане висилає ся катальоґи.

**Поручає ся** 9
**торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.**

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові
улиця Кароля Людвика число 9, приймає
абонамент на всї дневники по цїнах оригїнальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.